

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران

شیوه نامه حمایتی وابستگی سازمانی دوگانه

شهریور ۱۴۰۴

مقدمه

حل چالش‌های حوزه سلامت نیازمند همکاری‌های بین‌رشته‌ای و تلفیق دانش تخصصی حوزه‌های مختلف است. همگرایی واحدهای مختلف دانشگاه موجب استفاده بهینه از کلیه ظرفیت‌های موجود می‌گردد. یکی از مهمترین نمادهای این همگرایی، وابستگی سازمانی مشترک اعضای هیات علمی دانشگاه در سایر دانشکده‌ها/گروه‌های آموزشی و یا مراکز تحقیقاتی می‌باشد که منجر به ارتقای کمی و کیفی فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی دانشگاه و ایجاد فرصتی مناسب برای اساتید جهت استفاده از امکانات پژوهشی و آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران خواهد شد. این شیوه نامه با هدف حمایت از آن گروه از اعضای هیات علمی دانشگاه که دارای فعالیت مشترک رسمی می‌باشند، تهیه و با در نظر گرفتن قوانین و روندهای جاری و باستناد مفاد دستورالعمل وابستگی سازمانی دوگانه در دانشگاه علوم پزشکی تهران مصوب شورای دانشگاه مورخ ۱۳۸۹/۵/۱۷ و آیین نامه همکاری‌های مشترک آموزشی، تحقیقاتی میان گروه‌های آموزشی و مراکز تحقیقاتی مصوب مورخه هیات رئیسه دانشگاه تدوین شده است.

ماده ۱- تعریف:

۱-۱- وابستگی سازمانی دوگانه می‌تواند به یکی از شکل‌های زیر محقق شود (مطابق مفاد دستورالعمل وابستگی

سازمانی دوگانه در دانشگاه علوم پزشکی تهران مورخ ۱۳۸۹/۵/۱۷ شورای دانشگاه):

۱-۱-۱- حضور پاره وقت عضو هیات علمی علوم پایه در بخش‌های بالینی یا سایر گروه‌های پایه از همان دانشکده یا

دانشکده‌های دیگر

۱-۱-۲- حضور پاره وقت عضو هیات علمی علوم بالینی در گروه‌های پایه یا بالینی همان دانشکده یا دانشکده‌های دیگر

۱-۱-۳- حضور پاره وقت عضو هیات علمی آموزشی در یکی از مراکز تحقیقاتی و پژوهشکده‌های دانشگاه

۱-۱-۴- حضور پاره وقت عضو هیات علمی پژوهشی در یکی از گروه‌های آموزشی یا یک مرکز تحقیقاتی دیگر دانشگاه

تبصره ۱: بسته به نظر مسئولین مبدأ و مقصد میزان همکاری در هفته می تواند متفاوت باشد، اما حضور پاره وقت هیات علمی در مرکز مقصد نمی تواند بیش از ۴۰ درصد باشد. نحوه همکاری در موارد خاص می تواند بصورت مجازی باشد.

۲-۱- تفاهم نامه وابستگی سازمانی دوگانه: گروه های آموزشی و مراکز تحقیقاتی می توانند با عقد تفاهم نامه ی وابستگی دوگانه، تمام و یا تعدادی از اعضای هیات علمی خود را بصورت متقابل به عضویت ثانویه یکدیگر درآورند. بدیهی است روند اجرایی این تفاهم، مطابق مفاد دستورالعمل وابستگی سازمانی دوگانه در دانشگاه علوم پزشکی تهران مورخ ۱۳۸۹/۵/۱۷ شورای دانشگاه صورت می پذیرد.

ماده ۲- چگونگی حمایت از اعضای هیات علمی دارای وابستگی سازمانی دوگانه

دانشگاه علوم پزشکی تهران به منظور تشویق اعضای هیات علمی و واحدهای آموزشی/پژوهشی دانشگاه در جهت به اشتراک گذاری امکانات و زیرساخت های فیزیکی و منابع انسانی، از اعضای هیات علمی دارای وابستگی سازمانی دوگانه و همچنین دانشکده ها و مراکز تحقیقاتی تابعه طی اقدامات ذیل، حمایت می نماید:

۱-۲- پیشنهاد "اعطای پایه تشویقی به ازای هر دو دوره عضویت ثانویه (مدت زمان هر دوره دو سال می باشد)" برای بازنگری و درج در آئین نامه پایه های تشویقی به مرجع ذیصلاح اعلام می گردد.

۲-۲- کلیه امتیازات مادی و معنوی مربوط به عضویت اولیه اعضای هیات علمی برای عضویت ثانویه نیز اعمال می شود.

۳-۲- در سیستم شعاع، یک آئتم امتیازی حداقلی آموزشی برای "عضویت ثانویه اعضای هیات علمی" (مشابه امتیاز عضویت در انجمن ها در شعاع) معادل یک پایان نامه دکتری تخصصی در هر سال ایجاد می گردد. بدیهی است این امتیاز در ارتقا و ترفیع موثر می باشد.

۴-۲- معاونت تحقیقات و فناوری و معاونت آموزشی دانشگاه از مراکز تحقیقاتی و گروه های آموزشی که دارای عضو هیات علمی ثانویه با فعالیت ها و طرح های مشترک فی مابین باشند (اعم از همکاری بین گروه های مختلف آموزشی/همکاری بین چند مرکز تحقیقاتی/همکاری گروه آموزشی و مرکز تحقیقاتی) از طریق اعطای بسته های حمایتی و امتیاز ارزیابی کیفی تقدیر خواهد نمود.

با توجه به اعتبار سالیانه دانشگاه و پیشنهاد "شورای توسعه همکاری های آموزشی-پژوهشی"، مبلغ کل "بسته حمایت از وابستگی دوگانه برای گروه های آموزشی و مراکز تحقیقاتی" تعیین می گردد. گزینت تشویقی حمایت از وابستگی دوگانه برای گروه های آموزشی و مراکز تحقیقاتی براساس سقف سالانه اعلامی از سوی معاونت تحقیقات و فناوری و معاونت آموزشی دانشگاه، در دو سهم مساوی به گروه و مرکز تحقیقاتی دارای عضو هیات علمی با وابستگی دوگانه پرداخت خواهد شد.

۱۴۰۴ / ۶ / ۲۰

این شیوه نامه در ۲ ماده و ۱ تبصره و ۳ نسخه تنظیم شده است و در تاریخ به تصویب هیات رئیسه دانشگاه رسیده است.